YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

(ensimmäinen jaosto)

6 päivänä maaliskuuta 1997 *

Asiassa C-150/96 P,

Roberto Galtieri, Euroopan parlamentin väliaikainen toimenhaltija, asuinpaikka Bryssel, edustajanaan asianajaja Pietro Cuomo, Napoli, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Stef Oostvogels, 13 rue Aldringen, postilokero 221,

valittajana,

jossa valittaja vaatii muutoksenhaussaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-235/94, Galtieri vastaan parlamentti, 27.2.1996 antaman tuomion kumoamista (Kok. H. 1996, s. II-129),

vastapuolena:

Euroopan parlamentti, asiamiehenään oikeudellisen yksikön jaostopäällikkö Manfred Peter, prosessiosoite Luxemburgissa Euroopan parlamentin pääsihteeristö, Kirchberg,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja L. Sevón (esittelevä tuomari) sekä tuomarit D. A. O. Edward ja P. Jann,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

julkisasiamies: G. Cosmas,
kirjaaja: R. Grass,

kuultuaan julkisasiamiestä,

on antanut seuraavan

määräyksen

1 Galtieri on ilmoittanut yhteisöjen tuomioistuimeen 3.5.1996 toimittamassaan Valituskirjelmä-nimisessä asiakirjassa "valittavansa" yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-235/94, Galtieri vastaan parlamentti, 27.2.1996 antamasta tuomiosta (Kok. H. 1996, s. II-129, jäljempänä valituksenalainen tuomio), koska sillä on hylätty hänen kanteensa, jolla hän vaati kumottavaksi 19.1.1994 päivätyllä kirjeellä tiedoksi annetun parlamentin päätöksen periä takaisin Galtierin kotitalouslisänä perusteettomasti saama määrä.

2 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut Galtierin ja parlamentin väliseen erimielisyyteen liittyvien oikeudellisten seikkojen ja sen perustana olevien tosiseikkojen osalta seuraavaa:

"1. Naimisissa olevalla väliaikaisella toimenhaltijalla on Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) liitteessä VII olevan 1 artiklan ja Euroopan yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen (jäljempänä palvelussuhteen ehdot) 21 artiklan säännösten nojalla oikeus saada kotitalouslisä, joka on suuruudeltaan 5 prosenttia peruspalkasta. Mikäli toimenhaltijan puoliso toimii ammatissa, josta saatava tulo ylittää palkkaluokan C 3 virkamiehen vuotuisen peruspalkan palkkatasolla 3 ennen veron vähentämistä, kyseisellä virkamiehellä ei ole oikeutta tähän lisään ilman nimittävän viranomaisen erityispäätöstä.

2. Henkilöstösääntöjen 85 artiklan mukaan kaikki aiheettomin perustein saadut määrät on maksettava takaisin, jos edunsaaja on ollut tietoinen väärästä perusteesta tai jos on ilmeistä, että hän ei olisi voinut olla tietämättä asiasta. Henkilöstösääntöjen 85 artiklaa sovelletaan väliaikaisiin toimenhaltijoihin palvelussuhteen ehtojen 45 artiklan nojalla.

3. Kantaja on parlamentin väliaikainen toimenhaltija. Hänen palkkaluokkansa on heinäkuusta 1980 alkaen ollut B 2. Hän on tammikuusta 1990 alkaen työskennellyt Euroopan parlamentin vihreän ryhmän hallintovirkamiehenä. Hän on heinäkuusta 1984 alkaen ollut naimissa P:n kanssa, joka myös on yhteisön toimielimen palveluksessa.

4. Kantaja on liitteessä VII olevan 1 artiklan nojalla saanut kotitalouslisää 1.7.1984—30.11.1993.

5. Kantajan puolison, joka oli neuvoston palveluksessa, palkkaluokka oli 1.11.1992 alkaen C 4, palkkataso 4. Parlamentin 26.11.1992 tekemällä päätöksellä hänet siirrettiin tämän toimielimen palvelukseen 16.11.1992 alkaen palkkaluokan tai palkkatason muuttumatta. Neuvoston 8.12.1992 tekemällä päätöksellä kantajan puoliso ylennettiin palkkaluokkaan C 3, palkkatasolle 1 takautuvasti 1.1.1992 alkaen. Parlamentin 1.2.1993 tekemällä päätöksellä, jolla kumottiin ja korvattiin 26.11.1992 tehty päätös, hänet siirrettiin parlamentin palvelukseen ja hänen palkkaluokakseen määrättiin C 3, palkkataso 1. Sen jälkeen kun parlamentin hallinnolle oli annettu kantajan puolison ikälisän laskemista koskeva tiedonanto, luokittelua lopulta muutettiin ja hänet määrättiin palkkaluokkaan C 3, palkkatasolle 2 parlamentin 17.2.1993 tekemällä päätöksellä.

6. Kun parlamentti sai kantajan perhetilannetta koskevia tietoja vuodelta 1993, se katsoi, että kantajalla ei enää ollut oikeutta kotitalouslisään 1.1.1992 alkaen, koska hänen puolisonsa on takautuvasti ylennetty palkkaluokkaan C 3 kyseisestä päivä-

määrästä alkaen. Parlamentti päätti periä takaisin ne määrät, jotka sen mukaan oli maksettu kantajalle perusteettomasti ja joiden yhteismäärä oli 267 628 Belgian frangia (BEF). Kantajalle ilmoitettiin tästä päätöksestä ensin toimittamalla hänelle jäljennös henkilöstösäännöt ja henkilöstöhallinto -yksikön tilitysjaostolle lähettämästä 22.11.1993 päivätystä muistiosta, jossa todettiin, että hänellä ei 1.1.1992 alkaen 'enää ollut oikeutta kotitalouslisään', koska 'hänen puolisonsa on ylennetty palkkaluokkaan C 3/2'. Henkilöstösäännöt ja henkilöstöhallinto -yksikön johtaja Puech lähetti sen jälkeen kantajalle 19.1.1994 päivätyn kirjeen, jossa hänelle selvitettiin, että hänen joulukuun 1993 palkkalaskelmassaan oleva 267 628 BEF:n suuruinen negatiivinen erä oli se kotitalouslisä, johon hänellä ei tammikuusta 1992 alkaen enää ollut ollut oikeutta. Tässä kirjeessä Puech täsmensi, että tämän määrän takaisinperintä jaksotetaan yhdeksälle kuukaudelle siten, että takaisin perittävä määrä on ensimmäisten kahdeksan kuukauden aikana 30 000 BEF kuukaudessa, ja lisäksi kirjeessä kehotettiin kantajaa ottamaan yhteyttä Puechiin, mikäli takaisinperinnän jaksottamista olisi vaikea sovittaa yhteen kantajan henkilökohtaisen tilanteen kanssa.

7. Kantaja riitautti tämän päätöksen 25.1.1994 päivätyllä, Puechille osoitetulla kirjeellä. Parlamentti vahvisti perustellun kantansa 4.2.1994 päivätyllä kirjeellä, minkä jälkeen kantaja teki 22.2.1994 päivätyllä kirjeellä henkilöstösääntöjen 90 artiklan mukaisen muodollisen valituksen 19.1.1994 päivättyyn kirjeeseen sisältyneestä päätöksestä. Hän vaati tämän päätöksen kumoamista ja päätöksestä aiheutuneen vahingon korvaamista.

8. Kantajan palkasta pidätettiin kuukausittain 30 000 BEF viiden peräkkäisen kuukauden aikana helmikuusta 1994 alkaen."

3 Valitus koskee ainoastaan sitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on soveltanut henkilöstösääntöjen 85 artiklaa, joten nyt tutkitaan ainoastaan tätä koskeva valituksenalaisen tuomion osa.

Henkilöstösääntöjen 85 artiklan soveltaminen valituksenalaisessa tuomiossa

4 Henkilöstösääntöjen 85 artiklassa määrätään seuraavaa:

"Kaikki aiheettomin perustein saadut määrät on maksettava takaisin, jos edunsaaja on ollut tietoinen väärästä perusteesta tai jos on ilmeistä, että hän ei olisi voinut olla tietämättä asiasta."

5 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 46 kohdassa muistuttanut vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenevän, että tässä määräyksessä oleva ilmaus "ilmeistä" ei tarkoita sitä, että perusteettomasti maksetun määrän saanut virkamies olisi vapautettu miettimästä asiaa tai tarkastamasta sitä. Palautusvelvollisuus on päinvastoin olemassa, jos kyseessä on virhe, jota tavanomaista huolellisuutta noudattava virkamies ei voi olla huomaamatta, kun otetaan huomioon, että hänen oletetaan tuntevan palkkaustaan koskevat säännöt (asia T-93/92, Burck v. komissio, tuomio 24.2.1994, Kok. H. 1994, s. II-201, 29 kohta ja asia T-107/92, White v. komissio, tuomio 10.2.1994, Kok. H. 1994, s. II-143, 33 kohta). Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on myös muistuttanut, että arvioitaessa, onko kyseinen virkamies noudattanut riittävää huolellisuutta, on otettava huomioon hänen kykynsä suorittaa tarvittavat tarkastukset (asia T-38/93, Stahlschmidt v. parlamentti, tuomio 24.2.1994, Kok. H. 1994, s. II-227, 19 kohta).

6 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 47 kohdassa selvittänyt seuraavaksi, että riidanalaisen lisän saamista koskeva sääntö on henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 1 artiklan 3 kohdassa, jonka mukaan virkamiehellä ei ole ilman nimittävän viranomaisen erityispäätöstä oikeutta kotitalouslisään, jos hänen puolisonsa toimii ammatissa, josta saatava "tulo ylittää palkkaluokan C 3 virkamiehen vuotuisen peruspalkan palkkatasolla 3 — — ennen veron vähentämistä", minkä perusteella ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut

tuomion 48 kohdassa, että tämän säännön on katsottava olevan riittävän selvä, jotta ura-alueen A virkamies, joka on ollut yhteisöjen toimielinten palveluksessa vuodesta 1980, voi päätellä, mikä on se puolison palkkataso, jonka ylittyessä hänellä ei enää ole oikeutta kotitalouslisään ilman nimittävän viranomaisen erityispäätöstä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tältä osin todennut, että kantaja ei ole kiistänyt, että hänen voidaan olettaa tietävän, paljonko hänen puolisonsa saa palkkaa.

7 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 49 kohdassa lisäksi muistuttanut siitä oikeuskäytännöstä, jonka mukaan virkamies, joka on viivytellyt perhesuhteissaan tapahtuneen muutoksen ilmoittamisessa toimielimensä hallinnolle, on omalla toiminnallaan aiheuttanut sääntöjen vastaisen tilanteen, eikä hän siten voi vedota vilpittömään mieleensä tullakseen vapautetuksi velvollisuudesta palauttaa lisä, jonka vastaanottamista hän oli aiheettomasti jatkanut (em. asia White v. komissio, tuomion 50 kohta), ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on katsonut, että kantajan olisi vähintäänkin pitänyt ilmoittaa perhesuhteissaan tapahtuneesta muutoksesta, koska oikeus perhe-etuuksiin määräytyy sen perusteella. Hän on kuitenkin laiminlyönyt ilmoittaa parlamentille siitä, että neuvosto on 1.11.1992 ylentänyt hänen puolisonsa palkkaluokkaan C 4, palkkatasolle 4.

8 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 50—55 kohdassa tarkastellut sitä seikkaa, kuinka paljon tuloraja ylittyi tässä asiassa, verratakseen tätä siihen, kuinka paljon tuloraja ylittyi edellä mainitussa asiassa White vastaan komissio, johon kantaja vetosi tukeakseen väitettään, jonka mukaan tulorajan ylittyminen oli niin vähäistä, ettei virheellisyyttä voitu pitää ilmeisenä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, että tuloraja ylittyi vuodessa 87 000 BEF:lla, ja katsoi, että tämä on niin suuri ylitys, että tavanomaista huolellisuutta noudattava virkamies ei voinut olla huomaamatta sitä.

9 Tämän vuoksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 56 kohdassa, että jos kantaja olisi osoittanut tavanomaista huolellisuutta, hänen olisi pitänyt huomata kyseisten maksujen ilmeinen virheellisyys, joten parlamentilla oli oikeus ryhtyä perimään takaisin kotitalouslisänä

1.11.1992—30.11.1993 perusteettomasti maksetut määrät. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi lisäksi, että kantaja oli aiheuttanut säännönvastaisen tilanteen omalla toiminnallaan eli laiminlyömällä ilmoittaa toimielimen hallinnolle sen, että hänen puolisonsa on 1.11.1992 ylennetty palkkaluokkaan C 4, palkkatasolle 4, joten hän ei voinut vedota vilpittömään mieleensä vapautuakseen velvollisuudesta palauttaa perusteettomasti maksettu määrä.

Valitus

10 Valittaja on valituksessaan vaatinut yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että "valitus voidaan ottaa tutkittavaksi ja että se on perusteltu", "muuttamaan" ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomiota, toteamaan alkuperäisen kanteen perustelluksi ja siten kumoamaan 19.1.1994 päivättyyn kirjeeseen sisältyneen parlamentin päätöksen periä valittajalta takaisin 267 628 BEF.

11 Valittaja vetoaa ainoastaan yhteen valitusperusteeseen eli siihen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on rikkonut henkilöstösääntöjen 85 artiklaa, kun se on katsonut, että se virheen "ilmeisyys", jonka vuoksi 85 artiklan soveltaminen oli perusteltua, oli näytetty toteen pelkästään sillä, että henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevassa 1 artiklassa säädetty tuloraja ylittyi tietyllä määrällä.

12 Valittajan mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on päätynyt tähän ratkaisuun tulkitsemalla edellä mainitussa asiassa White vastaan komissio annettua tuomiota toisaalta puolueellisesti, koska tuossa asiassa annettu tuomio perustui eri seikkojen kokonaisarviointiin eikä johonkin yksittäiseen seikkaan, ja toisaalta mielivaltaisen laajentavasti, koska ainoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen huomioon ottamaa seikkaa eli tulorajan tietyn suuruista ylittymistä pidettiin sellaisena objektiivisena ja ehdottomana tekijänä, jonka perusteella voitiin katsoa, että henkilöstösääntöjen 85 artiklan soveltaminen oli tässä asiassa perusteltua. Valittajan mukaan sellainen päätös, jossa todetaan, että 87 000 BEF:n suuruinen määrä jo yksinään todistaa virheen ilmeisyyden ja että tämä velvoittaa soveltamaan 85 artiklaa, ei ole mitenkään perusteltu, eikä siinä noudateta todistustaakkaa koskevia periaatteita.

13 Parlamentti katsoo, että valitus ei ole perusteltu ja että se on sen vuoksi hylättävä.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

14 Jos valituksen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat tai jos valitus on selvästi perusteeton, yhteisöjen tuomioistuin voi työjärjestyksensä 119 artiklan nojalla milloin tahansa hylätä sen perustellulla määräyksellä.

15 Kun valituksenalaista tuomiota verrataan siihen, miten valittaja on esittänyt sen sisällön, käy ilmi, että valittaja on tulkinnut tuomiota ilmeisen puolueellisesti ja virheellisesti. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole virheen ilmeisyyttä todetessaan käyttänyt perusteena yksinomaan tulorajan ylityksen suuruutta vaan myös toisaalta henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 1 artiklan 3 kohtaan sisältyvän säännön selvyyttä, kantajan asemaa ("ura-alue A") ja sitä, kuinka pitkä on hänen työkokemuksensa yhteisöjen toimielimissä ("vuodesta 1980 lähtien"), sekä toisaalta sitä tosiseikkaa, että kantaja oli laiminlyönyt ilmoittaa parlamentille puolisonsa ylennyksestä.

16 Koska valituksessa väitetään, että valituksenalainen tuomio perustuu yhteen ainoaan seikkaan, vaikka tuomiota luettaessa siitä käy ilmi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ratkaisua tehdessään ottanut huomioon useita seikkoja, valitus on katsottava selvästi perusteettomaksi ja hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

17 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan, jota 118 artiklan nojalla sovelletaan valituksen käsittelyyn, asianosainen, joka häviää

asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Euroopan parlamentti on vaatinut valittajan velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Koska valittaja on hävinnyt asian, hänet on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut tässä oikeusasteessa.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

1) Valitus hylätään.

2) Valittaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Annettiin Luxemburgissa 6 päivänä maaliskuuta 1997.

R. Grass — kirjaaja

L. Sevón — ensimmäisen jaoston puheenjohtaja